

учителната) метода и прѣпоръчва звучната метода при изучаването на азбуката. Петербургската академия, казва Беронъ, опрѣдѣля да думаме словата А, Бе, Ве, Ге, и пр., но мене ми се чини, че по-лесно ще да е, ако ги произнаеяме А, Бъ, Въ, Гъ и пр. Освѣнъ туй, букварьтъ съдържалъ и четива отъ естест. история, басни, молитви и пр., та е увеличалъ и съ своята занимателность. Новото, което тоя букваръ изнесълъ, му спечелва особено мѣсто въ нашата книжнина.

Благословена да си душо, възклицава г. проф. Ал. Теодоровъ, която първа произнесе на български „А“ вмѣсто „Азъ“ и показа на дѣцата образа на една голѣма риба, описана въ букваря ти подъ името „делфинъ“. Съ своята мисълъ за българско учение ти направо влѣзе между българскитѣ дѣца съ родния и милъ гласъ на твоя ребенъ букваръ!

Двѣ години слѣдъ издаването на букваря, на Д-ръ Беронъ се удава възможность да замине на западъ да се учи на по-висша наука. Въ гръцкитѣ училища той изучилъ основно старо и новогръцки езикъ и литература, познавалъ добръ латински, френски и нѣмски. Антонъ Ивановичъ праща сина си да се учи въ Мюнхенъ, а заедно съ него изпратилъ и Берона за неговъ наставникъ. Прѣзъ 1832 г. Д-ръ Беронъ свършилъ курса на медицината и се завърналъ въ Букурещъ, дѣто се установилъ на лѣкарска практика. Наскоро слѣдъ това Д-ръ Беронъ билъ назначенъ за градски окръженъ лѣкаръ въ Крайова, дѣто и прѣкаралъ останалата частъ отъ живота си. Въ Крайово Д-ръ Беронъ извикалъ сродника си Никола Христовъ Беронъ и основали търговско дружество, което подъ управлението на Никола достигнало до цвѣтущо състояние. И тоя Никола билъ отъ добритѣ и родолюбиви българи: подържалъ на свои срѣдства двѣ българчета отъ Котелъ въ училище, а подържалъ тѣй сжщо и внука си, Д-ръ В. Х. Стояновъ Беронъ, по медицината въ Германия.